Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 6 й годинѣ по полудни.

Редакція и Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльнû вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Конець кризы.

Коли ще въ послѣднôй хвили не зайде яка несподѣвана змѣна, то можна сказати, що криза кабінетова вже закôнчилась. Fremdenblatt помѣстивъ о вчерашныхъ конференціяхъ звѣстку, походячу вôдъ одного видного члена парляменту и каже такъ: Гадка коаліційна зробила нинѣ величезный поступъ напередъ. На обохъ конференціяхъ, якû вôдбувъ нинѣ кн. Віндішґрецъ зъ предсѣдателями клюбовъ парляментарныхъ и зъ президентомъ Палаты пословъ, прийшло до значного зближеня давнѣйшихъ противныхъ становищь. Якъ заходить чутка зъ доброго жерела, настала по всестороннôй розвазѣ згода що до обсады найбôльшои части текъ міністеріяльныхъ, а хочь офиціяльне закôнчене переговорôвъ ще не наступило, то все таки нема вже сумнѣву, що утворене міністерства коаліційного пôдъ президією кн. Віндішґреца наступить вже въ найблизшôмъ часѣ и що не станутъ вже нѣякû трудности на перешкодѣ представленю новои лісты міністрôвъ Є. Вел. Цѣсареви до затвердженя.

О вчерашныхъ конференціяхъ наспѣли такû вѣсти: Клюбъ Гогенварта и Поляки предложили були слѣдуючу лісту нового кабінету: Кн. Віндішґрецъ, Президія; Бакегемъ, справы внутрѣшнû; Пленеръ, фінансы; Бобжиньскій, просвѣта; Шенборнъ, справедливôсть; Фалькенгайнъ, рôльництво; Вельзерсгаймбъ, краєва оборона. Вѣденьскû часописи доносять, що лѣвиця вôдкинула ту лісту и выступила передовсѣмъ противъ Бобжиньского. Подчасъ першои конференціѣ вчера передъ полуднемъ въ президіи Палаты пословъ вийшовъ кн. Віндішґрецъ, перервавши конференцію, и бувъ на приватнôй авдієнціи у Є. Вел. Цѣсаря. Вôдтакъ по полудни зôйшли ся на конференцію тû самû личности, що передъ полуднемъ, и радили черезъ пôвъ години, по чôмъ кн. Віндішґрецъ ходивъ знову до Є. Вел. Цѣсаря. Въ слѣдъ за тымъ розôйшла ся заразъ поголоска, що ситуація значно поправила ся. Лѣвиця нѣмецка, котра дуже противила ся обсадженю теки міністерства просвѣты п. Бобжиньскимъ, згодила ся остаточно на пос. Мадейского а въ наслѣдокъ того подають часописи слѣдуючу лісту нового міністерства яко вже зовсѣмъ певну. Президентъ кабінету кн. Віндішґрецъ, міністеръ справъ внутрѣшныхъ маркізъ Бекегемъ; просвѣта Мадейскій; торговля ґр. Вурмбрандтъ; справедливôсть ґр. Шенборнъ; краєва оборона ґр. Вельзерсгаймбъ; рôльництво ґр. Фалькенгайнъ; міністеръ для Галичины пос. Яворскій.

Нинѣ має бути повысша ліста предложена Є. Вел. Цѣсареви, котрый завтра выѣзджає до Монахова. Завтра мабуть оголосить вѣденьска ґазета урядова приняте демісіѣ ґр. Таффого и повѣрене утвореня нового кабінету кн. Віндішґрецови, а вô второкъ буде оголошеный складъ нового кабінету. Въ новôмъ міністерствѣ репрезентують Коло польске пп. Мадейскій и Яворскій; нѣмецку лѣвицю Пленеръ и Вурмбрандтъ, а клюбъ Гогенварта ґр. Фалькенгайнъ и ґр. Шенборнъ. Поза партіями стоять марк. Бакегемъ, кн Віндішґрецъ и ґр. Вельзерсгаймбъ. Нинѣ передъ полуднемъ зôбрала ся ще разъ конференція кн. Віндішґреца зъ предсѣдателями клюбôвъ, щобы остаточно уложити лѣсту и прилагодити єѣ до предложеня Є. Вел. Цѣсареви. Декотрû вѣденьскû часописи якъ Fremdenblatt и N. fr. Presse витають вже теперь симпатично новый кабінетъ и доказують, що гадка коаліціѣ повинна бути удержана для добра державы.

Загальнû зборы „Народнои Торговлѣ“.

(Конець.)

Въ цѣли представленя свѣтлымъ Зборамъ руху грошевого якъ также стану членôвъ въ часѣ десятилѣтного періоду истнованя нашого товариства, позволю собѣ предложити слѣдуючû даты:

Число членôвъ въ рокахъ адміністраційныхъ 1883/4 до 1892/3 було: вступившихъ: 382, 234, 37, 30, 139, 110, 57, 12, 23; выступившихъ въ рокахъ 1886/7 до 1892/3: 4, 22, 45, 28, 32, 13, 50. Всѣхъ членôвъ зъ кôнцемъ 30 червня 1893 було 835.

Станъ удѣлôвъ за той самъ часъ бувъ такій: вплаты: 13.936 зр.; 22.654 зр. 5 кр.; 2.953 зр. 70 кр.; 1.164 зр. 5 кр.; 2.449 зр. 50 кр; 2.043 зр. 50 кр.; 1.643 зр. 50 кр.; 612 зр. 40 кр; 821 зр. 80 кр.; до кôнця червня 1893 р. було 22.576 зр. 45 кр.; — выплаты вôдъ 1886/7 р.: 1.190 зр.; 3.950 зр.; 9.510 зр. 40 кр.; 2.530 зр.; 3.740 зр. 80 кр.; 700 зр.; 4.081 зр. 15 кр.

Станъ щадницѣ вôдъ 1883/4 до 1892/3 р.: 34.725 зр. 36 кр.; 73.456 зр. 64 кр.; 89.811 зр. 90 кр.; 68.089 зр. 60 кр.; 108.906 зр. 60 кр.; 108.680 зр. 40 кр.; 93.334 зр. 31 кр; 95.375 зр. 43 кр.; 100.964 зр. 37 кр.

Уторговано въ рокахъ 1883/4 до 1892/3 р.: 155.672 зр. 60 кр.; 335.972 зр. 8 кр.; 205.477 зр. 69 кр.; 210.972 зр. 67 кр.; 212.4-0 зр. 15 кр.; 254.200 зр. 63 кр.; 274.146 зр. 44 кр.;

1)

Вѣно Лесѣ.

Образокъ зъ народного житя у Веронѣ.

Въ хатѣ, де мѣстила ся родина властителя господы „пôдъ сонцемъ“, выглядало сумно. Стара Розіна, мати господаря, сидѣла на своѣмъ мѣсци пôдъ вôкномъ, та латаючи якусь вытерту зелену одежину муркотѣла заєдно, якъ той горнець, що кипить на припѣчку коло огню. Єѣ невѣстка Леся стояла середъ хаты коло стола, та гладила зелѣзкомъ сорочки та ковнѣрики; єѣ хорошû очи були червонû вôдъ плачу, а мимо того хотѣлось ѣй поспѣвувати зъ тихонька якусь пѣсню, може длятого, щобы не чула, якъ стара вѣчно чогось сварить ся. Самъ господарь, Ерколе Біяджолі, вбѣгъ вôдъ часу до часу до хаты, сѣвъ на столець, вытягнувъ ноги и плакавъ якъ дитина.

До того й небо надъ Вероною, якъ бы на збытки тôй спѣванцѣ, въ котрôй каже ся: „Чи знаєшь той край, де цвитуть цитрины“, було сѣре та пускало на землю густû и студенû платочки снѣгу.

— Прийдесь тутъ таки згинути вôдъ тои студени — нарѣкала Розіна, котру всѣ прозывали „плачкою“. — Вже собѣ й пальцѣвъ не чую. Такъ то завсѣгды буває, коли чоловѣкъ не має розуму та бере собѣ гордовиту жѣнку, що не має вѣна анѣ за зломаный крейцаръ!

Леся на то лишь зôтхнула, а вôдтакъ забираючись пильно кропити бѣлє каже: Та бо дайте вже разъ спокôй, теще. Хибажь я тому винна, що мого чоловѣка стрѣтило нещастє? Тажь чей видите, що я не дармую а вôдъ рана до ночи працюю, щобы на кусень хлѣба заробити.

— Якъ бы у тебе була добра воля, то ты бы вже давно продала скрипку — сказала Розіна гнѣвливо.

Леся споглянула на тещу такимъ сердитымъ окомъ, що по єѣ лагôднôмъ лици нѣхто не бувъ бы того сподѣвавъ ся. Всему нещастю, яке лишь стало ся, то все лишь она була винна а то длятого, бо Розіна не хотѣла мати єѣ за невѣстку. Ерколе, пôсля думки єго матери, бувъ найкрасшимъ хлопцемъ на цѣлу Верону и бувъ бы мôгъ взяти собѣ таку жѣнку, зъ котрою бувъ бы щасливый на цѣле житє. А такъ щожь? взявъ собѣ Лесю, то котеня, що бѣгало за своимъ батькомъ, якимсь музикою, зъ однои господы до другои. Черезъ вю покинувъ навѣть Евгенію! Она була колись служницею, дѣвка якъ якій воякъ, а розуму вже тôлько набрала ся, що могла бы бути и матерію Ерколя. Она зъ часомъ призбирала собѣ що найменше якихъ тысячь ліръ — а тутъ пожаль ся Боже, Леся єго вôдбила у нєи; шкода на вѣки! Коли Евгенія выбрала ся въ недѣлю по полудни на музику, то понавѣшувала на себе тôлько шнуркôвъ коралѣвъ, понатыкала у волосє тôлько срѣбныхъ шпильокъ та убрала ся въ золотû ковтки та перстенѣ, що выглядала якъ яка сіньора. А „тота“, що „тота“ єму принесла? — Скрипку, бôльше нѣчого лишь скрипку, та ще й яку скрипку! Чотири дощинки, котрû ще ледви купы держали ся. Навѣть щобы ще ними лишь огонь розложити, треба бы хиба бути дуже зручнымъ. „Ба, але то такъ завсѣгды буває, коли хто не має розуму“ — муркотѣла „плачка“. Кобы бодай хотѣла продати ту скрипку жидови, що вже ѣй, Розінѣ, дававъ за ню пятнацять франкôвъ; але дежь тамъ, она каже, що скрипка бôльше варта. Якъ колибъ тото потовчене дрантє було якоюсь памяткою по святôмъ Зенонѣ! Але почекай, скоро лишь я єѣ колись дôстану въ свои руки; я єѣ вже тамъ занесу, де потреба!

Леся прасувала дальше бѣлє и при роботѣ вернула знову єѣ звычайна веселôсть.

— Тещи вôльно бурмотѣти — думала она собѣ въ покорѣ, и не зважаючи богато нарахувала въ своѣй головцѣ, кôлько то она нинѣ заробить. Доки она и єѣ Ерколе ще здоровû, нема чого журити ся, думала она собѣ и ѣй прийшло на гадку, якъ то бувало казавъ єѣ старый батько: „За чемнôсть однакова заплата, але все таки зъ нею бôльше до лиця“.

— Ой Лесю, Лесю, — вôдозвавъ ся до неи єѣ чоловѣкъ, котрого знову напала була розпука и вôнъ прибѣгъ до неи зъ господы.— Якъ тамъ пригадаю собѣ на нашу нужду, то мало менѣ серце не пукне! Якû то краснû були тû часы, коли то мы, якъ разъ теперь рôкъ тому, вôдкрывали господу. Зъ якою то гордостію ходивъ я помѣжь столами по господѣ та дививъ ся у тû великû зеркала зъ позолочуваными рамами, въ котрыхъ я подвôйно

310.600 зр. 50 кр.; 331.125 зр. 89 кр.; зъ кôнцемъ червня 1893 р.: 2,289.668 зр. 66 кр.

Дохôдъ въ тôмъ самôмъ часѣ: 20.166 зр. 92 кр.; 49.893 зр. 37 кр.; 37.346 зр. 13 кр.; 35.549 зр. 6 кр.; 46.533 зр. 97 кр.; 50.774 зр. 49 кр.; 49.329 зр. 23 кр. Зъ кôнцемъ червня 1892 3 р.: 338.309 зр. 59 кр.

Адміністрація за той самъ часъ: 14.487 зр. 27 кр.; 39.419 зр. 9 кр.; 29.050 зр. 19 кр.; 27.986 зр. 59 зр.; 37.270 зр. 6 кр.; 41.346 зр. 72 кр.; 40.434 зр. 80 кр.; 40.338 зр. 62 кр.; 38.820 зр. 80 кр. Зъ кôнцемъ червня 1893 р.: 309.154 зр. 22 кр.

Процентъ щадницѣ въ тôмъ самôмъ часѣ: 1.065 зр. 32 кр., 4.273 зр. 2 кр.; 4.156 зр.; 3.739 зр. 66 кр.; 4.841 зр. 65 кр.; 5.683 зр. 11 кр.; 4.946 зр. 92 кр.; 4.611 зр. 86 кр.; 4.659 зр. 5 кр. Зъ кôнцемъ червня 1893 р.: 37.976 зр. 59 кр.

Чистый зыскъ въ тôмъ самôмъ часѣ: 4.514 зр 53 кр.; 5.410 зр. 83 кр.; 3.797 зр. 51 кр.; 4.272 зр. 24 кр.; 3.990 зр. 98 кр.; 3.362 зр. 52 кр.; 3230 зр. 31 кр.; 3.188 зр. 83 кр.: 3.736 зр. 13 кр. Зъ кôнцемъ червня 1893 р.: 35.503 зр. 68 кр.

До сего треба додати, що перші рôкъ адміністраційный розпочавъ ся що до щадничихъ вкладокъ и удѣлôвъ зъ липнемъ 1883 р. а замкнено рахунки 20 сѣчня 1885 р.; другій тревавъ въ наслѣдокъ змѣны статута три пôвроки, тому повысша табеля выказує такъ значнѝ рôзницѣ въ порôвнаню до вôдповѣдныхъ цифръ слѣдуючихъ рокôвъ.

Тутъ належать пôднести слѣдуючѝ цифры: 1) угорговано вôдъ заснованя Товариства по 30 червня с. р. 2,289.668 зр. 66 кр.—2) Зарôбку зъ того було 388.309 зр. 59 кр., заплачено процентôвъ вôдъ вкладокъ щадничихъ 37.976 зр. 59 кр,; адміністрація кошгувала 309.154 зр. 22 кр., чистого зыску выручено 35.503 зр. 68 кр., зъ котрои то квоты половину т. є. 17.751 зр. 84 кр. выплачено титуломъ дівіденды членамъ. Сума выплаченыхъ процентôвъ вôдъ вкладокъ щадничихъ и чистый зыскъ, выплаченый на основѣ статута титуломъ тантіємъ, якъ такожъ на фондъ резервовый и дівіндендъ, выказує разомъ квоту 73.480 зр. 17 кр.

Въ справѣ персоналу належить занотовати слѣдуюче: 1. Зъ бувшихъ ученикôвъ „Народнои Торговлѣ“ выписано на помôчникôвъ торговельныхъ 27: Стефанъ Носевичь, Мих. Москва, Евґ. Кордасевичь, Дан. Рожило, Мир. Гоцикевичь, Григ. Федакъ, Гуго Корецкій, Евґ. Мартинецъ, Тим. Бабѣй, Мих. Маєвскій, Вол. Дригиничь, Мик. Бачиньскій, Ант. Винницкій, Полікарпъ Войтовичь, Ив. Кадайскій, Олекс. Витковицкій, Юл. Ванковичь, Ил. Липецкій, Евґ. Рачиньскій, Вол. Дзюбанюкъ, Ив. Вишаевскій, Мих. Лысякъ, Ив. Волощакъ, Ив. Ортиньскій, Сем. Вельганъ, Григ. Морилякъ, Ант. Зарицкій. Зъ нихъ є въ службѣ три яко начальники складôвъ, 6 яко помôчники, 4 у войску, 3 отворили свои власнѝ склепы, а 11 єсть на службѣ въ иншихъ купцѣвъ.

Касієрокъ було въ службѣ 23, зъ котрыхъ позôстає теперь въ службѣ 8 яко касієрки, а 3 яко заступницѣ начальникôвъ. Всего персоналу принято 231 а позôстало зъ 30 червня 1893 р. въ службѣ 65 осôбъ. Зъ начальникôвъ, котрѝ укôнчили свое купецке образоване въ нашôй институціи єсть такій, котрый побиравъ образоване купецке у иншихъ купцѣвъ.

Такожъ належить сконстатувати фактъ, що вôдношеня нашого Товариства до домôвъ торговельныхъ и фабрикъ суть якъ найлѣпшѝ и що они уважають его солѣднымъ товариствомъ торговельнымъ.

Се єсть въ короткихъ словахъ представленый образъ десятилѣтнои дѣяльности нашои институціи для добра народу и краю нашого. Не много ще здѣлано, але положено тревалу пôдвалину пôдъ дальшу будову. Истнованє институціѣ нашои запевнене, а въ наслѣдокъ того она буде дальше працювати, щобы народови нашому выховати розумне и чесне купецтво, котре зъ часомъ могло бы самостôйно опираючись о нашу институцію яко посередника працювати не лишь въ дѣлѣ товарôвъ кольоніяльныхъ, але й у всѣхъ галузяхъ купецтва.

Высказуючи повну надѣю, що честнѝ намѣреня адміністраціѣ и члены товариства та взагалѣ добромыслячая публика пôддержать якъ радою такъ и закупномъ товарôвъ, льокованємъ капіталôвъ та громаднымъ приступованємъ въ члены, кôнчу сихъ кôлька словъ.

Переглядъ політичный.

Загально говорять, що Рада державна має бути скликана на день 18 а найдальше на 20 с. м.

Вчера въ полудне принимавъ Є. Вел. Цѣсарь на авдієнціи Є. Екец. п. Намѣстника Баденього, котрый має нинѣ вернути до Львова. Вѣденьскѝ часописи доносять, що Є. Екец. ґр. Баденьому головно удало ся довести партіи парляментарнѝ до згоды.

Вѣденьска рада громадска выбрала на ново посадникомъ дра Прікса. Антисеміты выкликали при тôмъ таку демонстрацію, що ажь треба було закрыти засѣдане

На пирѣ у лондоньского льордъ-мера заявивъ Кімберлей, що вôдносины Англіѣ до всѣхъ державъ суть дуже дружнѝ, але й додавъ, що нѣхто не може споглядати безъ журы на узброєну вôдъ головы до нôгъ Европу. Вôдтакъ высказавъ Испаніи симпатію Англіѣ и додавъ, що Англія буде старати ся, щобы въ Мароккү довести до мира. Що до справы афґаністаньскои, то сказавъ вôнъ, що Англія залагодить єѣ зъ Россією такъ само мирно якъ справу сіямску зъ Францією.

Новинки.

Львôвъ дня 11 падолиста.

— **Вôдзначенє.** Радникъ высшого Суду краєвого у Львовѣ Кароль Камѣньскій одержавъ въ нагоды переходу въ сталый станъ супочинку титулъ и характеръ радника Двора зъ увôльненємъ вôдъ таксы.

— **Презенты** одержали оо.: Муликъ на Сѣвку, Волод. Пôдсоньскій на Белзець, Евг Павлусевичъ на Побукъ, Йос Рыбакъ на Настащинъ, Ив. Стоцкій на Оглядôвъ и Сильв. Богачевскій на Любѣнцѣ, всѣ въ епархіи львôвскôй.

— **Зъ Пôдяркова коло Бôбрки** пишуть намъ: Красным и памятнымъ днемъ для села Пôдяркова бувъ день 14 жовтня с. р. Въ той день вôдбуло ся торжественне посвяченє новои школы, на котре прибули гостѣ въ Бôбрки а именно: пп. ц. к. Староста Курыловичь, маршалокъ Рады повѣтовои Невабитовскій, ц к. инспекторъ шкôльный Лешега, секретарь Рады повѣтовои Франковскій; заступникъ обшару двôрского Бастгевъ въ Романовѣ, дръ Мохъ въ Ганачева, капітанъ Зайончковскій въ Миколаєва; сусѣднѝ священики: всч. оо.: Шгогринъ, Лопачиньскій, Концевичь, Глиньскій и мѣсцевый приходникъ зô своєю родиною Честиньскій; сусѣднѝ учителѣ: пп. Макелита, Кочоровскій, Бурбель, Петрôвъ, Максимякъ, Красуцкій, Ружицкій, панна Потурай и Соневицка зъ Янчина, а такожъ мѣсцева учителька Чепѣль. Сама нова школа представляє ся дуже хорошо. Єсть то мурованый, бляхою крытый будынокъ, вартости понадъ 5000 зр. — Въ дни посвяченя пристроила ся школа зеленею, вѣнцями а на даху повѣвали 3

и потрôйно мôгъ себе видѣти. Тутъ присувавъ я до столовъ стôльцѣ, коли гостѣ выйшли, тамъ стиравъ порохъ, щобы все було чисте и свѣтило ся, а коли я вôдтакъ спровадивъ бѣляръ до нашои господы, то старавъ ся изъ всеи силы не показати по собѣ, якій я зъ того радъ. Але въ души я бувъ такій щасливый та гордый, якъ якій князь. А теперь то все минуло ся, хорошѝ столы треба було повыносити зъ дому, а за годину або двѣ прийде черга и на красну синымъ аксамітомъ выбиту софку, а наконецъ и на бѣляръ. Оно то правда, що цѣла обстава вже давно не моя, але доки она ще була въ хатѣ и я нею розпоряджавъ, то якось менѣ здавало ся, що то все ще мое! За два мѣсяцѣ треба буде й намъ зъ вôдси выносити ся до Санъ-Зено, або може й до Санъ-Стефано! — И вôнъ зôтхнувъ глубоко.

— Не жури ся Ерколю, не псуй собѣ крови! Вôдъ того тобѣ не полекшає, а може якось то ще буде инакше — потѣшала его Леся.

Але Ерколе нехотѣвъ того и слухати. Нехай нѣхто не говорить, що вôнъ годить ся въ своимъ нещастемъ якъ яка пуста голова, що не здôбна до нѣчого и тому взявъ ся руками за голову и въ души самъ собѣ признавъ, якій вôнъ бувъ дурный, що давнѣйше не послухавъ доброи рады своеи жѣнки.

— Твои чотири тысячѣ лірь — такъ казала она єму рôкъ тому назадъ — ледви що выстануть на то, щобы вôдкрыти господу, а може й то нѣ. На то потреба обставы, котра тебе таки зовсѣмъ зъѣсть; залѣзешь въ довги, а коли будешь зруйнованый, то вже трудно буде на ново розпочати. Вôдкрый лѣпше шинокъ, а коли постаряешь ся о добре вино, то гостѣ будуть липли до него якъ мухи до меду. А при тôмъ не будешь ризикувати.

Але Леся не була зъ тыхъ жѣнокъ, що то въ нещастю пригадують: „А якь тобѣ не казала?“ або въ якій иншій спосôбъ показують чоловѣкови свôй бôльшій розумъ. Она старала ся, якъ могла, розважати свого чоловѣка. „Якось то буде“; — потѣшала она его — дамо собѣ ще якось раду.

— Я збѣгавъ всѣ гостинницѣ та господы у Веронѣ и думавъ, що знайду собѣ бодай яке мѣсце на послугача. Такій чоловѣкъ, якъ я, що знає обслужити гостей и розумѣє ся на интересѣ — думавъ я собѣ — знайде прецѣ якесь мѣсце, але всюды менѣ сказали: „Нема роботы, мы й такъ вже маемо за богато послугачѣвъ а интересы идуть чимъ разъ гôрше“. Мати моя, мати, чому ты мене не дала учити якогось ремесла, столярства, ковальства, шевства, або що небудь иншого? Не потребувавъ бы я теперь бѣдувати, мавъ бы чорнѝ мозолистѝ руки, але знайшовъ бы всюды кусникъ хлѣба. Вôнъ ажь за голову зловивъ ся.

— То було женити ся зъ Евгенією — гризла его Розіна споглядаючи злобно въ пôдъ ока на Лесю, котра доси анѣ на хвильку не спочила.

Молодôй жѣнцѣ здавало ся, що цѣла хата зъ нею ходить; она пôднесла зелѣзко сильною рукою и поставила его такъ сильно, що ажь стôлъ затрясъ ся, але — змовчала.

— Мамо — просивъ Ерколе, — не гризѣть ще вы насъ, не затроюйте намъ жите, та не сѣйте мѣжь насъ ненависти та незгоды!

— Коли бо я змерзла, я голодна, а въ табакирцѣ нема анѣ пушки табаки. Цѣле жите лишь журю ся та клопочусь; коли за васъ Богови не помолю ся, то й нема кому помолити ся. А хтожь насъ довѣвъ до такои нужды? Онъ тота, зъ своимъ великимъ вѣномъ, зô скрипкою. Чи чувъ хто, щобы за тыхъ чотири поточеныхъ дощинокъ, хочь якъ я ихъ не захвалювала, дававъ хтось пятнацять франкôвъ! А она за такѝ грошѣ не хоче єѣ дати!

— Мы бѣднѝ — вôдозвалась на то Леся — то правда, але пятнацять франкôвъ намъ мало поможе. Колибъ хтось хотѣвъ за ню дати бôльше, то я хиба бы розуму не мала, щобы єѣ не продала; але она певно бôльше варта. Мôй тато дуже єѣ высоко цѣнивъ.

— Отъ бачишь яка! Готова ще заплатити за ню якихъ тысячь лірь! А менѣ студено — почала она знову свое говорити, — кобы такъ хочь тымъ инструментомъ въ печи пôдпалити!

Леся на то лишь плечима здвигнула.

— Не говорѣмъ вже о тôмъ — сказавъ Ерколе и вытягнувъ старый поляресъ зъ кишенѣ. — Маєте тутъ, мамо, одну ліру на дерево, а другу на поленту [1]).

— На снѣданокъ я вже постарала ся — вôдозвалась Леся. Зъ вчерашного мого зарôбку купила я хлѣба и кусень ковбасы та пôвъ літры вина до того. Коли загремить пушка [2]), то я вже буду готова и все поставлю на столѣ.

---

[1]) Полентою называють въ Италіи кукуруджану лемѣшку або кулешу, котра тамъ подôбно якъ и у насъ єсть загальною поживою бѣдныхъ людей.

[2]) У Веронѣ єсть звычай, що въ саме полудне стрѣляють зъ арматы.

хоругвы въ барвахъ: австрійскôй, рускôй и польскôй. По соборнôй службѣ божôй въ церквѣ, при частôмъ стрѣляню зъ моздѣрôвъ, удавъ ся походъ процесіонально зъ хоругвами, образами и свѣчками зъ численно зôбравшими ся парехіянами до будынку шкôльного. Походови тому товаришили прибувшй гостѣ и вся молодѣжь шкôльна зъ своими учителями. Коли весь походъ передъ школою станувъ, вôддавъ п. староста Курыловичъ при вôдповѣднôй промовѣ ключѣ вôдъ новои школы мѣсцевому управителеви школы п. Игнатію Гамалеви. Потôмъ вôдбуло ся въ сали шкôльнôй водосвяте. По посвяченю школы держали красні, поучаючй бесѣды до народа о. Штогринъ, п. маршалокъ Незабитовскій, инспекторъ Лешега, а мѣсцевый учитель п. Гамаль подякувавъ всѣмъ гостямъ, що своимъ прибутемъ причинили ся до звеличаня сего свята; наконець подякувавъ всѣмъ гостямъ въ имени громады ч. господарь Олекса Гривъкôвъ. — Пôдчасъ обѣду, при котрôмъ були репрезентованй всѣ станы, вношено рôжнй тоасты на честь ихъ. На внесокъ вп. панны Антонины Честеньскои, зложено на еѣ руки на будову руского театру 16 зр. До складки причинили ся: впп. пп.: староста Курыловичъ 4 зр, маршалокъ Незабитовскій 5 зр., инспекторъ Лешега 1 зр., секретарь Франковскій 1 зр, дръ Мохъ 1 зр, Бастгенъ 1 зр., а решту 3 зр. зложили дрôбными датками прочй гостѣ. — По обѣдѣ вôдбуло ся въ школѣ крещене новонародженои донечки мѣсцевого учителя. До хресту тримали дитятко п. маршалокъ Незабитовскій и п. староста Курыловичъ.

Холера. Зъ дня 9 с. м. лишило ся ще тôлько 10 хорыхъ. За весь часъ, якъ у насъ есть холера, т. е. вôдъ 3 серпня до 7 листопада рано було хорыхъ на холеру 1293 осôбъ, а зъ тыхъ померло 759, значить бôльша половина.

— **Огнѣ.** Дня 5 падолиста о 1-ôй годинѣ въ ночи повставъ грôзный огонь въ Бôбрцѣ и знищивъ 17 загородъ. Причина сего огню не звѣстна. Здаеть ся, що хтось огонь зôдложивъ. Шкоду оцѣнено на 20.000 зр., зъ чого було обезпеченыхъ лише 6000 зр. Зôбжа и пашѣ нѣхто не асекуровавъ. 85 душь лишило ся безъ куска хлѣба. Зъ погорѣлцѣвъ есть 14 христіянъ а 3 жидôвъ. Заразъ того самого дня завязавъ ся комітетъ ратунковый пôдъ проводомъ маршалка повѣтового п. Незабитовского, котрый просить о надсыланє даткôвъ для нещасныхъ погорѣлцѣвъ. О ратунку не можна було й думати, бо пôдчасъ огню лютивъ ся страшный вихоръ и кождый ледви зъ житємъ утѣкъ.

— **Вѣнчанє** п. Андрея Сондея, учителя въ Загôрю, зъ панною Анною Камѣньскою, донькою управителя обшару двôрского тамже, вôдбуде ся дня 19 листопада с. р.

Штука, наука и литература.

— **На щедрый вечеръ**, хоръ мужескій Філярета Колессы, нагороджений на конкурсѣ „Львôвского Бояна", выйшовъ теперь въ літоґрафіѣ заходомъ „Бояна". Коштує 35 кр. Выданє дуже гарне, а самъ хоръ, якъ то мы вже въ свôй часъ доносили, приносить честь молодому композиторови. Суть то рôжнй щедрôвки, зложенй въ одну цѣлôсть, а гармонізованй прекрасно. Слухаючи сего хору, має ся враженє справдѣшного щедрого вечера, коли то въ однôмъ мѣсци чути одну щедрôвку, въ другôмъ иншу, въ третôмъ знову иншу, а одна вôдъ другои краща. — Такожь выдасть „Львôвскій Боянъ" сими днями въ друге званый хоръ Нѣщиньского „З а к у в а л а т а с и в а з а в у л я," бо перше выданє вже давно розôйшло ся; а якъ зачуваємо, пôдъ Рôздво появлять ся такожь колядны Остапа Нижанковского, выданй Бояномъ.

— **Рускій театръ** выставляє нинѣ въ суботу комедію зô спѣвами и танцями въ 4 дѣяхъ: К р а с ш е с в о є л а т а н е, н ѣ ж ь ч у ж е х в а т а н е. Зъ россійского переробивъ сю комедію Л. Маньмо. Выставляють ѣ у насъ перший разъ. — Въ середу минувшу мало бути складане представлене, та зъ причины великои слоты, а певно й длятого, що штуки були добре знанй публицѣ, зôйшло ся такъ мало публики, що представлє не вôдкликано.

В с я ч и н а

— **Катастрофа въ Сантандерѣ.** Надъ біскайскимъ заливомъ въ головнôмъ мѣстѣ однои зъ испаньскихъ провінцій въ Сантандерѣ була минувшои пятницѣ на корабли „Кабо Мачічако" страшна експльозія динамітна, котра безъ сумнѣву належить до найгрôзнѣйшихъ подѣй, якй записала коли історія нещасливыхъ выпадкôвъ. Сантандеръ, одно зъ найбôльше цвитучихъ мѣстъ Испаніѣ стало сегодня мѣстомъ мертвымъ. Зойки и нарѣканя пронеслись надъ єго развалинами; земля застелила ся трупами и кусниками людского тѣла и вкрыла ся руинами розваленыхъ домôвъ. Майже шѣстьсоть осôбъ найшло смерть богато будынкôвъ грозить розвалинами. „Мачічако" выладовувавъ свои тягары, котрй складали ся зъ 2 000 тонъ желѣза и зъ великои скôлькости петролея и динаміту; говорять, що було пятьсотъ скринь динаміту. Пополудни о год. 3-тôй займивъ ся огонь; всѣ змаганя придавити єго, були даремнй. Тысячѣ осôбъ зôбрали ся на гребли, щобы придивити ся страшному видови. Выслано мале парове судно, щобы вôдтягнуло горѣючій корабель зъ пристани, однакъ оно не вспѣло ще доплысти до корабля, а вже полумя дôстало ся до петролея, и динаміту. Наступила експльозія. Була 4-та година зъ полудня. Цѣле мѣсто и села на кôлька миль довкруги задрожали ажь до своихъ основъ. Вôкна и дверѣ розлѣтали ся, кришѣ падали зъ домôвъ, а муры валили ся. Надъ мѣстомъ уносивъ ся лишь огонь и поломѣнь. Самъ корабель зникъ, розбитый на міліоны атомôвъ. Телеґрафъ не мôгъ фунґувати, а мешканцѣвъ перейнявъ такій пострахъ, що майже годину нѣхто не подумавъ про ратунокъ.

Найстрашнѣйшй сцены розôграли ся на гребли: сотки осôбъ найшли наглу смерть, богато сотокъ зраненыхъ, а много потратованыхъ. Здавалось, люде потратили розумъ. На нещастє надъѣхавъ въ хвили выбуху поспѣшный поѣздъ мадритскій. Заким подорожнй змогли высѣсти зъ возôвъ, огонь огорнувъ поѣздъ. Подорожнй стали тиснути ся до вôконъ возôвъ и тутъ не могучи выдôстати ся на дворъ, погибли въ димѣ. Декотрй выскакуючи зъ вôконъ поубивали ся.

На другôмъ боцѣ пристани зôбрали ся цѣкавй густыми лавами, але и ихъ сила динамітного выбуху не пощадила, кинула ихъ сотками въ море. И хочь деякимъ удалось спасти ся, то все-таки дуже богато потонуло. Страшный се бувъ образъ. Довкола палахкотѣючй розвалины, розсыпаючй ся муры, безконечне огненне море, а середъ того стугонѣли голосы розпуки зраненыхъ, голосы помочи живцемъ погребаныхъ, тмертнй зойки умираючихъ. Годины минали, закимъ прийшла перша помôчь зъ сусѣдной стаціѣ телеґрафічнои, вôддаленои о вôсѣмъ кільометрôвъ. Слѣдуючои днины, по 24 годинахъ ще не можна було збагнути числа неживыхъ. Розпôзнали лишь трупôвъ: ґувернера, префекта поліціѣ, команданта ґарнізону, полковника жандармеріѣ, начальника стаціѣ зелѣзничои и богато, богато офіцирôвъ, высокихъ урядникôвъ, жандармôвъ, воякôвъ и огневои сторожи. Такожь погибло 27 людей зъ горожаньскои сторожи и всѣ поліціянти мѣста.

Пôзнѣйшй депешѣ донесли, що жертвою катастрофы упавъ и пос. ґр. Помбо. Лиця трупôвъ такъ обезобразились, що ихъ годѣ пôзнати; дотеперь пôзнали всего 78 трупôвъ, мѣжь ними ґувернера. Правительство удѣлило властямъ Сантандеру 500.000 франкôвъ на першу пôдмогу.

„Мачічако" укрывъ майже 1.200 скринь динаміту на покладѣ мѣжь зелѣзомъ и шкôрою. Загально высказують пôдозрѣнє, що експльодуючй матеріѣ були призначенй для соціялістôвъ и анархістôвъ.

Т Е Л Е Г Р А М Ы.

Вѣдень 11 падолиста. Єго Цѣс. и Кор. Выс. Найдост. Архікн. Леопольдъ Сальваторъ выѣхавъ вчера въ полудне до Львова. — Приѣхавъ тутъ маршалокъ краєвый Ексц. кн. Санґушко.

Бѣлградъ 11 падолиста. Арештовано тутъ одного урядника и двохъ єго спôльникôвъ, котрй въ державнôй друкарни друкували марки стемплевй на власный рахунокъ и продавали ихъ.

Софія 11 падолиста. Судъ апеляційный зменшивъ митроп. Климентієви кару вѣчного выгнаня на трилѣтну вязницю.

Переписка Редакціѣ.

— *З. Ґ. въ О.* Ся леґенда народна читає ся дуже мило, але на таку форму поетичну не годимо ся. Лучше прозою розповѣсти; то веравъ бôльша штука, якъ вѣршованою мовою писати. Кобы такихъ леґендъ, баллядъ та казокъ народныхъ вѣрно записаныхъ було бôльше, то можна бы ихъ выдрукувати окремо. Товариство им. Шевченка збирає такй матеріялы и буде выдавати. У Васъ очевидный талантъ до писаня, але не радимо вѣршувати; пишѣть прозою, та зважайте дуже на стиль и читайте богато добрыхъ авторôвъ.

Ерколе споглянувъ зъ жалемъ на кишеню, въ котрôй за лѣпшихъ часôвъ носивъ годинникъ. Вôдтакъ слухавъ, якъ стара Розіна сходячи долѣ сходами злобно бурмотѣла и вôдозвавъ ся до Лесѣ: Не зважай на то, не бери ѣй того за зле, она вже зъ роду така.

— Не жури ся, ты чей видишь, що я даю собѣ якось раду; тажь то прецѣ твоя стара мати, котрôй треба стерпѣти. Лишь то мене болить, коли она передъ чужими людьми на мене выговорює. Тажь я прецѣ теперь вже своя!

Коли Розіна вернула ся зъ деревомъ, збѣгла Леся по воду.

— Мало вамъ дали за ліру — сказавъ Ерколе.

— Хиба ты ще не знаєшь, що въ сю пору дерево вже дороге? — вôдрубала на то стара.

Тымчасомъ то не такъ було; она купила дерева лишь за половину грошей, а другу половину поставила на льотерію. Ѣй набило ся въ голову, що она выграє на льотеріи и поможе цѣлôй родинѣ. А хтожь ѣй поможе якъ не она. То лишь она одна така щаслива, що ѣй нумеры снять ся.

Скупый обѣдъ бувъ бы сумно проминувъ, колибъ Леся не була всѣхъ розвеселила. Она пôдсувала тещи найлѣпшй куснѣ и розповѣдала про свого батька, скрипника, котрый вôдважно боровъ ся зъ нуждою. „А прецѣ вôнъ — казала она — привыкъ бувъ зъ давныхъ часôвъ жити по паньски; вôнъ мавъ колись власну хату и не думавъ, що буде колись зъ скрипкою пôдъ пахою ходити вôдъ села до села. Коли мы вôдтакъ бувало вечеромъ вернемо до нашои комôрчины пôдъ дахомъ при улици Санъ Стефано, то вôнъ сяде собѣ на мѣшку выпханôмъ шумилною та числить тыхъ двацять або трипять сольдôвъ, що призбиравъ за день и каже неразъ: „Я майже щасливѣйшій, якъ тогды, коли бувъ богачемъ". Навѣть тогды не жалувавъ ся, коли єму усхла була права рука и вôнъ не мôгъ вже грати.— „Теперь спочну собѣ и буду мати ту потѣху, що ты, моя Лесю, будешь мене доглядати". Зъ тои поры стала я за прачку и выучила ся прасувати. Пригадуєшь собѣ Ерколе?

Ерколе пригадавъ собѣ тй часы; єму прийшовъ на гадку той красный осѣнный поранокъ. Вôнъ бувъ тогды послугачемъ въ готели Санъ Льоренцо; баня церкви св. Юрія свѣтила середъ зеленихъ горбôвъ; Адиґа плыла якось скорѣйше и вода въ нѣй була чистѣйша якъ звычайно, а якась дѣвчина въ спôдници зъ темно-синими пасочками, такими, якъ рѣка и небо, пôдняла усмѣхаючись свою красну головку на березѣ та полокала бѣле, прикляснувши коло него и спѣвала.

(Дальше буде).

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Кахонецкій

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ також для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також находить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Ґ. Найдлінґеръ

Зінґера оріґінальнѣ машины до шитя суть взôрцевѣ що-до конструкціѣ, нейлекшѣ до роботы, шиють дуже гарно, зъ набôльшою точностію всяку матерію и всякою ниткою; заосмотренѣ суть найдоскональшими прирядами, а неперевысшими суть що-до тривкости и своеѣ здатности; тому то найрадше и найбôльше уживають тыхъ машинъ

до ужитку домашного и промыслового.

Найновѣйшій вынахôдъ Зінґера и Сп. то высокораменна т. зв.

Вібратінґъ Шутле машина до шитя

показалась, такъ якъ и всѣ дотеперѣшнѣ выробы тои фабрики, дуже практичною. Она вызначаесь такъ само легкостію въ орудуваню нею и гарнымъ выглядомъ. Оріґінальна Зінґерова машина до шитя то найцѣннѣйшій приряд въ домашнôмъ господарствѣ.

Львôвъ ринокъ 9. 16

Філія: Чернôвцѣ улиця Паньска 18.

12

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

Необходимою для кождого господарства есть 5

Кнайпъ Катрайнера

солодова кава

зô смакомъ кавы въ зеренцяхъ.

Дае она тоту неврôвнану користь, що шкôдливого спожитя чистои або сурогатами перемѣшанои кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити собѣ далеко смачнѣйшу, а притôмъ здоровшу и поживнѣйшу каву — Знаменита якo дотокъ до кавы въ зеренцяхъ.

Поручае ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно уникати.

Вездѣ до набутя — ½ кільо 25 кр.

Зъ огню

уратованѣ, зовсѣмъ чисти, безъ блуду и скавы товары передано менѣ въ порученемъ, щобы ихъ **якъ найскорше въ бôльшôй або меншôй скôлькости по якôйнебудь цѣнѣ** розпродати. Товары, що до якости суть знаменитѣ, цѣны незвычаино дешевѣ; о ½ цѣны звычайнои вартости, а всьо есть безъ блуду и скавы Въ запасѣ есть:

1200 **швайцарскихъ годиннинôвъ** въ пластикою, зъ позолоченого бронзу, въ довгимъ лавцушкомъ, штука по 1 05 зр.

300 **швайцарскихъ годинниковъ стѣнныхъ** въ стилевыхъ рамкахъ Знаменито уреґульованѣ и идучѣ докладно на секунду въ ошкленымъ циферблятомъ, вагою и маятникомъ, штука по 1.85 злр, бючѣ по 315 злр.

1750 **штукъ полотна,** Румбурского и Штернберского, 30-лôктевыхъ, найлѣпшои не досходженя Вебы, для кождои родины; штука лише 5 40 злр.

400 **тузінôвъ шовковыхъ хустокъ,** зъ найлучшого ліоньского шовку, кожда штука иншои барвы, давнѣйше 12 злр., теперь цѣлый тузінъ лише 3 95 зр. можна ужити також на шию.

1200 **комплет. сервісôвъ** зъ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** мальованыхъ въ цвѣты и иншѣ декораціи. складаючихъ ся въ 1 пречуднои вазы, 4 рôжныхъ полумисковъ, 1 сосіерки и пôдставки на сосіерку, сольнички и 18 найгарнѣйшихъ тарелѣвъ, всьо разомъ лишь 5.95 зр. Пачка до сего 70 кр.

2500 **комплет. сервісôвъ до кавы** въ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** густо въ цвѣты птицѣ и золотомъ мальованыхъ, складаючихъ ся въ 1 прекрасного збôрника на каву, 1 сметанчарки, 1 цукорницѣ, 6 гарныхъ чарокъ, 6 пôдставокъ, лише 350 злр. Сервісъ на гербату 4 злр, пачка до 1 сервісу коштуе лише 40 кр.

500 **комплет. ґарнітурôвъ столовыхъ,** складаючихъ ся зъ 12 штукъ добрыхъ ножѣвъ и вилокъ, 6 ложокъ добрыхъ, 6 такихъ ложочокъ. Всьо зъ найлучшого серебра Британія. Дальше 6 пôдставокъ пôдъ ножѣ кришталовыхъ, 6 пôдставокъ округлыхъ на воду, 3 кубки на яйця посрѣблюванѣ 1 ситце до гербаты. Всью разомъ лише 4·50 злр. — не повинно хибувати въ жаднôмъ домѣ.

8000 **штукъ деръ (коцôвъ) на конѣ,** грубыхъ якъ дошка, теплыхъ, сильныхъ и майже не до зужитя сѣрыхъ зъ широкими кольоровыми смугами, штука по 1·50 злр.; дальше деры для фіякрôвъ, жовтоволосѣ въ бордурами розличнои барвы, штука по 3 злр. Всѣ деры суть 190 см. довгѣ и 130 см. широкѣ

1280 **паръ сподень** зъ сильнои, доброи, грубои матеріи зимовои, пôсля найновѣйшои моды добре и красно зробленыхъ, I рôдъ по 2·40 злр., II рôдъ по 3·50 злр., III рôдъ по 4 50 зр.

320 **комплет. ґарнітурôвъ мужескихъ,** зъ доброи грубои, зимовои матеріи, пôсля найновѣйшои моды добре и красно зробленыхъ, складаючихъ ся зъ сурдута. сподень и камизольки I рôдъ 7·50 злр, II рôдъ 12 злр., III рôдъ 19 злр.

Повтаряю, що товары тѣ суть безъ блуду и плямъ, и коштують впрочôмъ 2 або 3 разы стôлько Належить проте замовляти такъ скоро, якъ лишь можна — Высылае ся лишь за попередною заплатою, або за послѣплатою почтою або зелѣзницею **Непригодный товаръ принимае ся назадъ безъ перешкоды.** — Одинокій адресъ замовлень: 117

APFEL MOR. Wien I Fleischmarkt Nr. 12 K.

116 **Посылки.**

На цѣлу Галичину и Буковину выконую—вôдъ 1 клґр. почта франко — а то правдивои ароматичнои гербаты.

CONGO, добра, сильно натягаюча яка . . ½ кл. 1·40
HONING, родзинка, знаменита въ смаку „ „ 1·60
KAYSOW, добôрна, въ цвѣтомъ melango „ „ 1 80
SUCHANG, знаменита „ „ 2 —
„ найлучша, ароматична . „ „ 2 0
ПОПОВА ориг. въ Москвы ч. 1. за фунтъ „ „ 2·10
ПОПОВА ориг въ Москвы ч. 2 за фунтъ „ „ 2 65
ПОПОВА ориг. въ Москвы ч 3. за фунтъ „ „ 3 35

Також высѣвки власного выробу по 1·0, 1·60, 1·80, и найлучшѣ 2 20 за ½ клґр.

Новыстѣ гатунки совѣстно поручае звѣстный выключный и головный складъ правдивыхъ гиньско-россійскихъ гербатъ

Адольфъ Зінґеръ, Львôвъ
ул. Сикстуска . 17.

5—10 зл. денно
можуть **заробити** добрѣ и солідні 122
АГЕНТЫ,
котрѣ вôдвѣдують приватныхъ купцѣвъ.
Оферты пôдъ „Agentur" poste restante Вѣдень Hauptpostamt.

АЛЬБИНЪ КРАЕВСКІЙ
Вѣдень

IV. Wiedener Hauptstrasse 51.

Першій народный дôмъ комісовый а предприемство посылкове поручае и достарчае

!!!ВСЬО!!!

чого лише хто схоче и що въ объемъ торговлѣ и промыслу входить.

Цѣнники на жадане высылае gratis. 120

Не жартъ

анѣ обмана, але чиста свята правда

Лишь 3 злр. 50 кр.

Кишонковый годинникъ-Remontoir

въ ґаранцією, дуже добрый и докладно идучій, въ вказôвкою на секунды, въ найлѣпшôй красно оздобнôй нікльовôй копертѣ, котрый заступае всякій иншій срѣбный и золотый годинникъ. Кождый, хто замовляе такій годинникъ, одержуе зъ годинникомъ

слѣдуючі предметы даромъ

1 прегарный лавцушокъ до годинника, 1 чудна привѣска, 1 перстень зъ камѣнями, 1 пару красныхъ кульчиковъ, 1 красный сцизорічокъ зъ выключачемъ. — Нѣхто нехай не сумнѣвае ся, бо повтаряю, що то не е жартъ або обмана, але чиста свята правда, и звертаю кождому грошѣ, кого-бы тѣ годинники невдоволили. Кождый проте нехай поспѣшае, якъ довго малый запасъ выстарчить, и замовляе тотѣ знаменитѣ годинники. Посылка вôдбувае ся за послѣплатою черезъ

Apfel's Taschen-Uhren-Versendung,
Wien, Stadt, Wolfengasse 1/N. 123

Лише 4·60 зр.

Зимове пальто зъ льоденъ, зъ мôцного, грубого льоденъ, майже не до знищеня, зъ теплою грубою подшевкою, после найновѣйшои моды, сильно и добре зроблене, въ ковнѣремъ до выкладаня и огрѣвачами рукъ, въ кольорахъ: брунатнôмъ и сѣрôмъ, однобарвнôмъ Пальтоты тѣ суть задивляючо дешевѣ, продають ся въ великôй скôлькости и нѣхто не повиненъ занехати замовити собѣ Яко мѣру треба подати докладно обвôдъ въ грудяхъ и довготу раменъ. Есть до продаия також колька тысячь паръ **зимовыхъ мужескихъ сподень,** грубыхъ мôцныхъ, теплыхъ, добре зробленыхъ, по кольосально низькôй цѣнѣ. Лише 2 40 зр. за пару. Высылае ся за послѣплатою. 124

Адресъ: Apfel's Kleidermagasin, Wien I. Fleischmarkt 12/NC.

Jeżeli stan kawalerski chcesz przed-
[stawić godnie
Kup sobie **u Tiringa** eleganckie spo-
[dnie
By jednak na płeć piękną efekt
[wywrzeć wielki
Nie zaniedbaj do tego kupić kami-
[zelki
Nie będzie jak z marmuru twa po-
[stać wykuta
Gdy sobie **u Tiringa** nie sprawisz
[surduta
A na to wszystko wdziej jeszcze
[**Tiringa** paleto
A poznasz jaki urok ma szyk nad
118 [kobietą

Filia wiedeńska
gotowych sukien męskich
we Lwowie,
ul. Jagiellońska l. 2. vis-a-vis Kasy Oszczędności.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.